

ŽIVOTOPIS

Květuše Stratílková

Květuše Stratílková, rozená Ševčíková, se narodila 19. 1. 1938 ve Vysokém Mýtě. Byla prostřední dcerou Josefa Ševčíka a Lady Ševčíkové. Jejich rodina vlastnila sklářství, kde tatínek pracoval v dílně a maminka prodávala zboží. Květa už od dětství pomáhala spolu se svou starší sestrou Ladou rodičům v obchodě. Kromě toho také pečovala o svou mladší sestru Evu.

Životní vášní Květy se stala gymnastika. Už jako malé děvčátko chodila s rodiči do Sokola, protože v něm oba působili jako cvičitelé. Navíc měli sokolovnu pouhých 20 kroků od domu. Květa měla už od 6. třídy zájem o sportovní gymnastiku, ale v té době nebyl ve Vysokém Mýtě oddíl gymnastiky. Měla však štěstí, protože její tatínek měl klíče od sokolovny pro případ výměny rozbitých oken. Díky tomu mohla chodit každé ráno cvičit pod vedením svého švagra Luboše Duška.

Gymnastice se po základní škole věnovala Květa i na gymnáziu. Díky svým výkonům tehdy dostala možnost reprezentovat Pardubický kraj a jela na týden do Erfurtu. U gymnastiky se rozhodla zůstat i po maturitě v roce 1956, když zahájila studium na Institutu tělesné výchovy a sportu v Praze. Už v prvním reprezentovala Květa Československo na Gymnaestrádě v Jugoslávii. Během druhého ročníku zemřel Květin tatínek, a proto hledala nějakou brigádu, aby si něco přivydělala. Byla jí nabídnuta možnost trénovat studenty dálkového studia, kterou přijala. Největší úspěch v gymnastice zažila Květa ve třetím ročníku, když na přeboru republiky skončila na sedmém místě. Tohoto závodu se zúčastnila i tehdy začínající Věra Čáslavská.

Po úspěchu na republikovém šampionátu byla Květa zařazena do reprezentace, která se připravovala na mistrovství světa v Moskvě. S reprezentací si bohužel zatrénovala pouze jednou, protože si při tréninku ve škole přetrhla achillovku. Tím v podstatě skončila Květina kariéra vrcholové gymnastky.

Brzy po ukončení vysokoškolského studia se Květa vdala za Vlastimila Stratílka. Svého budoucího manžela poznala už ve svých 10 letech díky sportu. Oba totiž hráli basketbal. Ani jeden z nich to ale neměl jednoduché. Květa byla dcerou živnostníka a Vlastimil byl synem továrníka. Nebylo tedy jisté, zda budou moci chodit na gymnázium. Nakonec byli oba přijati a Květa mohla následně vystudovat i vysokou školu. Po jejím ukončení se svým mužem založili rodinu a narodili se jim synové Pavel a Tomáš.

Květa zasvětila svůj profesní život pedagogické činnosti. Zpočátku však kvůli svému původu nemohla vyučovat na gymnáziu ve svém rodném městě. Nastoupila tedy na zemědělské učiliště, kde zažila několik hezkých let. I přesto stále usilovala o přechod na gymnázium. Dočkala se v roce 1965. Tehdy jí jedna soudružka poradila, aby oslovila tehdejšího předsedu místního národního výboru s dotazem na možnost pracovat na gymnáziu. To bylo Květě nakonec umožněno a vydržela zde až do svého odchodu do důchodu v roce 1997.

Květa je stále velmi energická žena, která umí poutavě vyprávět o zážitcích ze svého života. Ačkoliv musela mnohokrát bojovat s nespravedlností a ústrky, nikdy se nevzdávala a bojovala stejně jako v dobách, kdy patřila mezi nejlepší gymnastky v Československu.